[రంగం — మద్రాసు మెరీనా బీచి.]

(సముద్రం ఒడ్డున కూర్చున్నారు శ్రీపతి, కమలాకర రావు, మధుసూదన్. ముగ్గురు లా కాలేజీ విద్యార్థులు, తెలుగు వాళ్ళు. ఇంచుమించుగా సమాన వయస్కులు. కమలాకర్ సిగరెట్టు తాగుతుంటాడు. మధుసూదన్ కారా కిళ్ళీ నములుతుంటాడు. శ్రీపతి సముద్రం వంక చూస్తూ ఉంటాడు.)

కమలాకర్ : ఏం శ్రీ! నిన్నిక్కడికి లాక్కొచ్చామని కోపం వచ్చిందా?

శ్రీపతి : నో, నో. కోపమెందుకు?

కమలాకర్ : మీ ఇంట్లో డాబా మీద కూర్చుని చదువుకుంటూ ఉండడం కన్నా ఇక్కడ హాయిగా హవాఖానా చేస్తూంటే బాగా లేదూ?

శ్రీపతి : అవును. రోజూ ఇక్కడికే వచ్చి చదువుకుందామని అనుకుంటున్నా.

మధు : చదువు, చదువు, చదువు. అప్పుడే అల్లాడి వంటి లాయర్వై పోదామనా?

శ్రీపతి : పొరబాటు, మధూ! సాయంత్రం ఎప్పుడూ లా పుస్తకాలు చదవను. కథలు, నావెల్సు, నాటకాలు చదువుతా — ఇంగ్లీషువి.

కమలాకర్ : గ్రంథాలు చదివితే లోకజ్ఞానం వస్తుందా?

శ్రీపతి : ఎందుకు రాదూ? నేనిప్పుడు జోలా వ్రాసిన 'నానా' అనే నావల్ చదువుతున్నాను. అందులో వ్యభిచార వృత్తి సంఘాన్ని ఎలా నాశనం చెయ్యగలదో, స్త్రీలను ఎటువంటి హీన స్థితికి తెస్తుందో బాగా చిత్రించాడు. అందువల్లనే మన పూర్వులు పురుషుల కామతృష్ణ తీర్చడానికి ప్రత్యేకంగా వేశ్యలను ఒక కులంగా నిర్మించారు. సంసారాలు చెడకుండా.

కమలాకర్ : (నవ్వుతూ) ఎంత అమాయకుడవోయ్! ఈనాడు సానులు సంసారులుగాను, సంసారులు సానివాళ్ళుగాను మారిపోతున్నారు.

శ్రీపతి : నేను నమ్మను. చమత్కారంగా మాటాడాలని అంటున్నావు.

మధు : నీకు అనుభవం చాలదు. ఉదాహరణ — నువ్వు ఏ అమ్మాయితోనైనా పడుకున్నావా ఎప్పుడైనా?

శ్రీపతి : అంటే?

మధు : నిద్రపోయావా అని కాదోయ్!

కమలాకర్ : [illegible]!

శ్రీపతి : (ముఖం ఎర్రబారి) ఎంత [illegible]గా మాటాడుతున్నారు! లేదు. ఒక్కర్తి ము[illegible]ను కూడా లేదు.

కమలాకర్ : [illegible] అనుభవాలు కల్పించటం మా వంటి స్నేహితుల బాధ్యత.

మధు : అధ్యక్ష స్థానం. త్వరలోనే నీకు [illegible] గాక!

కమలాకర్ : తథాస్తు.

మధు : ఆ వాక్యం చెప్పింది [illegible]. బ్రహ్మ కూడా అనాలి.

పడుపువృత్తి

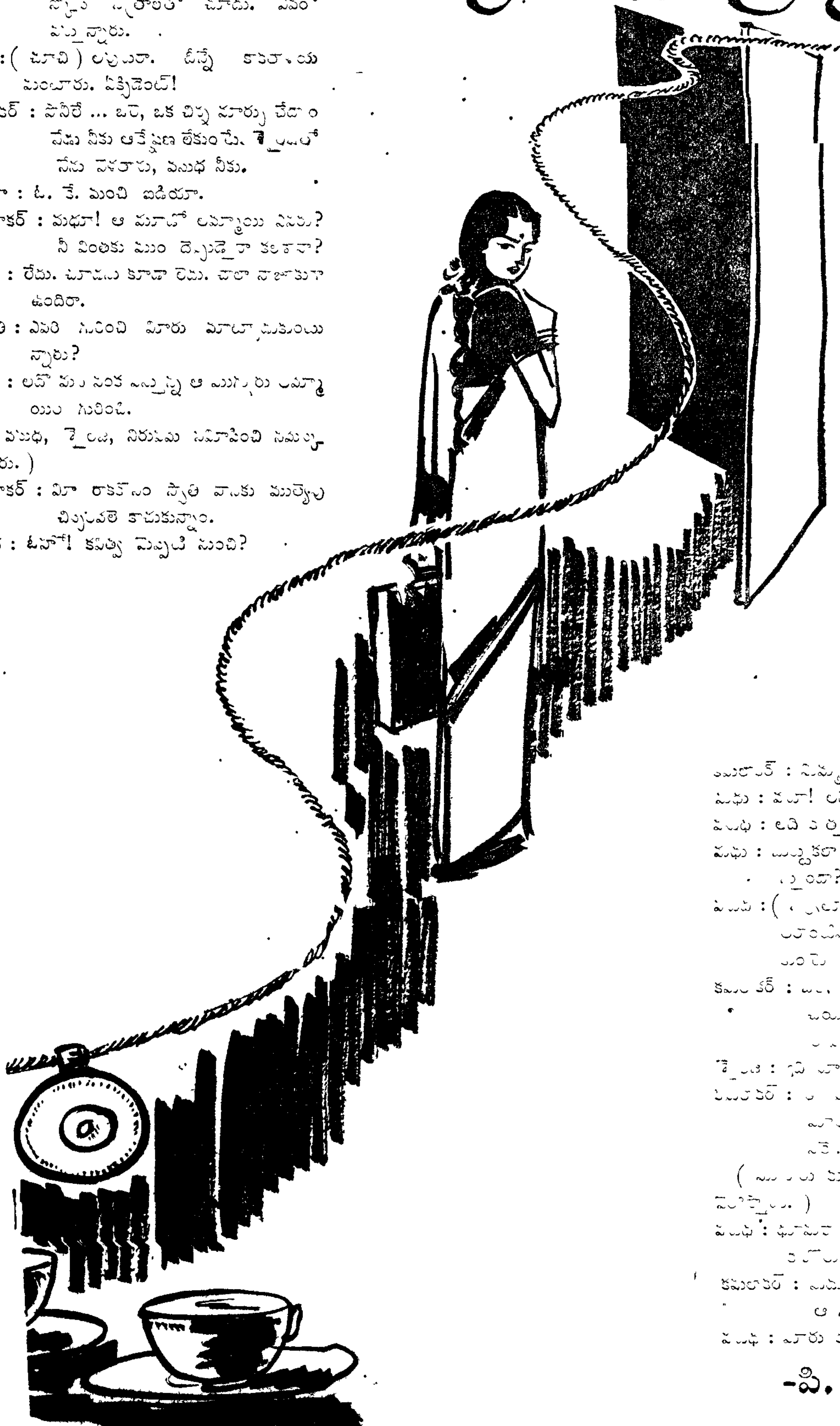

కమలాకర్ : ఏం, నేను బ్రాహ్మణ్ణి ఎందుకయ్యాను? ఉపవీతం లేదురా? జగమెరిగిన బ్రాహ్మణునికి జందెమేలా అన్నారుగా!

మధు : వాల్యాలు నీ ప్రాప్తం!

కమలాకర్ : ఇదె! చూడరా నా ఆశీర్వాద ఫలం! చెరె స్నాప్ స్త్రీలతో చూడు. ఎవరో వస్తున్నారు.

మధు : (చూచి) అప్పుడా. ఓస్నే కావచ్చు యంటారు. ఏక్సిడెంట్!

కమలాకర్ : పోనీలే ... ఒరె, ఒక చిన్న మార్పు చేదాం. నేను నీకు ఆక్షేపణ లేకుంటే. శైలజతో నేను వెళతాను, వసుధ నీకు.

మధూ : ఓ. కే. మంచి ఐడియా.

కమలాకర్ : మధూ! ఆ మూడో అమ్మాయి ఎవరు? నీ వింతకు ముం దెప్పుడైనా కలిశావా?

మధు : లేదు. చూడను కూడా లేదు. చాలా నాజూకుగా ఉందిరా.

శ్రీమతి : ఎవరి గురించి మీరు మాట్లాడుకుంటు న్నారు?

మధు : అదో మూల నించున్న ఆ ముగ్గురు అమ్మా యిల గురించి.

(వసుధ, శైలజ, నిరుపమ సమీపించి నమస్క రిస్తారు.)

కమలాకర్ : మీ రాకకోసం స్వాతి వానకు ముత్యపు చిప్పలవలె కాచుకున్నాం.

వసుధ : ఓహో! కవిత్వ మెప్పటి నుంచి?

కమలాకర్ : నిమ్మళ్ళి [illegible] ఉంది.

మధు : వసూ! అదేం టా [illegible] అంటున్నాది?

వసుధ : అది [illegible] ఫ్యాన్.

మధు : ఇప్పుడకలా [illegible] చెప్పుకుంటేనే నిజ [illegible]?

వసుధ : ([illegible]) [illegible] లేదు, [illegible] లేదు. [illegible]

కమలాకర్ : [illegible], మధూ! [illegible] ... ([illegible]) [illegible] శైలజ, [illegible]

శైలజ : [illegible]

కమలాకర్ : [illegible]

([illegible])

వసుధ : [illegible]

కమలాకర్ : [illegible] ఆ [illegible]!

మధు : [illegible]

-పి. వి. రాజమన్నారు

వాయిదాలలో ట్రాన్సిస్టర్ 3 BAND

వాయిదాలలో ట్రాన్సిస్టర్
3 బాండ్ల ఆకర్షణీయ పోర్ట
బుల్ ట్రాన్సిస్టర్ ధర రూ.165
నెలసరి రూ 5/-ల చొప్పున
వాయిదాలలో అన్ని ప్రాంత
ములకు పంపగలము

SOUND SALES
ROOP NAGAR
(32) DELHI-7

కలం స్నేహితులు

స్త్రీ, పురుషులతో కలం స్నేహానికి, వివాహ, వ్యాపార, ఉద్యోగ, ఆరోగ్య విషయాలకు, విదేశాలలో మిత్రులను సంపాదించేందుకు, ఈ క్రింది అడ్రసుకు 60 పైసల తపాలా బిళ్ళ పంపండి.

ఆశాజ్యోతి కలంస్నేహితుల
కలయిక బృందం.
కర్నూలు ఆం. ప్ర.

WHEN NATURE FAILS

పొడుగు పెరగండి

(2 అం. నుంచి 6 అం. వరకు గ్యారంటీ)

ప్రపంచ ప్రఖ్యాతి పొందిన మా హైటెక్స్ **Hytex** ఔషధం ఉపయోగించి మీరు గ్యారంటీగా 2 నుంచి 6 అంగుళముల వరకు పొడుగు పెరగగలరు. ఏ వయస్సులో ఉన్నా ఫరవాలేదు. స్త్రీ, పురుషులు పుచ్చుకోవచ్చు. ఒక ఫయల్ వెల (20 Tabs) రు. 3–75. పోస్టేజి అదనం.

తెల జుట్టును పోగొట్టి యావజ్జీవం నల్లగా చేసే ఈ తైలం మరెక్కడా దొరకదు.

మా నిరపాయకరమైన, సువాసన గల బాల్ కాలా తేల్ (BAL KALA TEL) తల వెంట్రుకలను శాశ్వతంగ వేళ్ళతోసహా నల్లబడేలా చేస్తుంది. ఒక ఫయల్ వెల రు. 3–75. పోస్టేజి అదనం. 3 ఫయల్స్ వెల రూ. 7–50. పోస్టేజీ ఉచితం. ఉత్తరములు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

M/S. UNITED COMMERCIAL COY.,
Beat No. 31 (A P W 1)
Flat Door No. 3883*
Ambala Cantt (N. India)

కమలాకర్ : అదీ నాకే వచ్చింది! కానీలే. పై నెల లాండ్రీ ఖర్చు మొత్తం ఎక్కువ చేస్తాను.

శ్రీపతి : అదేమిటోయ్!

మధు : అది ఒక రహస్యం. మా వాడికి డబ్బు ఎక్కువగా కావలిస్తే వాళ నాన్న గారికి తయారు చేసి పంపే పట్టీలో లాండ్రీ ఖర్చులు వగైరాల మొత్తం అధికంగా వేస్తాడు. సిగరెట్ల ఖర్చు సహా అందులోనే చేరుతుంది.

శ్రీపతి : కాల్చిపారేసే వాటి కింత ఖర్చా?

కమలాకర్ : ఎప్పుడైనా కాలిపోయే వాటికి మన కెంత ఖర్చుచెయ్యడంలే?

మధు : శ్రీపతి కేమిరా! కావలసినంత డబ్బు. అందుకే ఖర్చు తక్కువ.

కమలాకర్ : లోకం తీరే అది ... ఏడు గంటలవుతూ ఉంది. ఆకలి మొదలుపెట్టింది. బహారికి వెళ్ళి జఠరాగ్ని చల్లార్చి, ఆ తరవాత ... ఏం, మీకేమీ అభ్యంతరం లేదుకదా?

శైలజ : మా కెప్పుడూ ఆకలే.

శ్రీపతి : నేను రాను. నాకు ఆకలి వేయడం లేదు.

(మధు, కమలాకర్, శైలజ, వసుధ లేస్తారు. నిరుపమ కూర్చునే ఉంటుంది. శ్రీపతికి ఏమీ చెయ్యడానికి తోచదు.)

శ్రీపతి : (నిరుపమతో) మీరు వెళ్ళరా?

నిరుపమ : లేదు.

మధు : నీకు కంపెనీగా ఉంటుందిలే. (వాళ్ళు వెళతారు.)

శ్రీపతి : మీ దీ ఊరేనా?

నిరుపమ : ఊఁ ప్రస్తుతం.

శ్రీపతి : చదువుకుంటున్నారా?

నిరుపమ : నా చదువు ఆరవ క్లాసుతో ముగిసింది.

శ్రీపతి : మీ వాళ్ళు ఇక్కడున్నారా?

నిరుపమ : ఎవ్వరూ లేరు నాకు ... మీది ఈ ఊరే అనుకుంటాను.

శ్రీపతి : అవును. మా అన్నగారు డాక్టరు. అతనితోనే ఉన్నాను. లా చదువు పూర్తి అయ్యాక ఇక్కడే ప్రాక్టీసు చెయ్యాలని ఉద్దేశం. మీ రేం చేస్తున్నారు?

నిరుపమ : జీవించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాను.

శ్రీపతి : అర్థం కాలేదు.

నిరుపమ : మీవంటి శ్రీమంతుల కర్థం కాదు. నేడు మిమ్మల్ని కలుసుకున్నది ఒక గండం గడిచినట్టు.

శ్రీపతి : గండమా? ఏం గండం?

నిరుపమ : ఉపవాస గండం. నా పర్సులో మిగిలింది నలభై పైసాలే. మీ రిచ్చే పైకంతో కొన్నాళ్ళు గడుపుతాను.

శ్రీపతి : పాపం! (పర్సు నుంచి పది రూపాయల నోటు తీసి ఇస్తాడు.)

నిరుపమ : అమ్మయ్య, పది రూపాయలే! పది రోజులు గడుస్తాయి.

శ్రీపతి : ఎలాగ? హోటల్ ఖర్చుకా?

నిరుపమ : కాదు. తిండికి. నా మామూలు చెప్పనా? ప్రొద్దున్న కాఫీ ఇరవై పైసలు; పది గంటలకు నాలుగు ఇడ్లీను, సాంబారు, మంచినీళ్ళు పావలా — అంటే 25 పైసాలు; నాలుగింటికి టీ పది హేను పైసాలు. ముస్లిం దుకాణంలో చవక. రాత్రి నాలుగు పూరీలు, కూరా నలభై పైసాలు. మొత్తం రూపాయి ... అదృష్టవశాత్తూ మను, శైలా మిమ్మల్ని కలపకుంటే రేపు పస్తే. రండి, వెళదాం.

శ్రీపతి : ఎక్కడికి, హోటల్ కా?

నిరుపమ : మా ఇంటికి, అంటే నా గదికి. మధ్యన కావలిస్తే హోటలో ఏదైనా తిని వెళదాం.

శ్రీపతి : ఎందుకు మీ ఇంటికి? నీకు ఆకలిగా ఉంటే హోటల్లో తిని వెళ్ళు. నేను మా ఇంటికి వెళ్ళి భోజనం చేస్తాను.

నిరుపమ : రారా నా గదికి? మరి పది రూపాయ లిచ్చారే!

శ్రీపతి : నాకేమీ బోధపడలేదు. పది రూపాయ లిచ్చినందుకూ, నీ గదికి రావటానికీ సంబంధం తెలియులేదు. నేను నీ గదికి వచ్చి ఏం చెయ్యను?

నిరుపమ : (ఒక మోస్తరుగా నవ్వి) ఏం ప్రశ్నండీ! మీ స్నేహితులు ఏం చెయ్యడానికి వాళ్ళతో వెళ్ళారో దానికే!

శ్రీపతి : అంటే?

నిరుపమ : అక రాలా ఎలా చెప్పనండీ! నా చేత చెప్పించడం మీ అభిలాష అయితే చెబుతాను. నాతో సుఖించడానికి. (సిగ్గుతో తల వంచుకుంటుంది.)

శ్రీపతి : ఏమి! ఏమి! డబ్బుకు శరీరం అమ్ముకుంటావా?

నిరుపమ : అవును. శైలా, వసూ ఏం చేస్తున్నారు? చెరి అయిదు రూపాయలకు మీ స్నేహితులకు అమ్ముకుంటున్నారు.

శ్రీపతి : నిజంగా, నిజంగా?

నిరుపమ : మావంటివాళ్ళు ఈ మహానగరంలో ఇంకా ఎందరో — రేటులో భేదం ఉండవచ్చు.

శ్రీపతి : నా తల తిరిగిపోతూ ఉంది. నీతో సావకాశంగా మాటాడాలి. నేడు ఆలస్యమైంది. ఎనిమిదింటికి ఇల్లు చేరకపోతే మా వదిన దిగులు పడుతుంది. నీ పేరేమన్నావు?

నిరుపమ : నిరుపమ. తెలిసిన వారు అందరూ నిరూ అని పిలుస్తారు. మీరూ అలాగే పిలవండి... అయితే, మీరు నా గదికి రారన్న మాట!

శ్రీపతి : రాను. ఒక ప్రార్థన. నే నిచ్చిన పైకం నాలుగైదు రోజుల ఖర్చుకు సరిపోతుంది కదూ?

నిరుపమ : ఓ. పది రోజుల వరకు లాగగలను.

శ్రీపతి : వద్దు — నాలుగు రోజులైనాక ఇక్కడికి రా. నేను మళ్ళీ పైకం ఇస్తాను. అయితే, నా ప్రార్థన ఏమిటంటే అంతవరకు ఎవరినీ నీ దగ్గరికి రానియ్య వద్దు.

నిరుపమ : సరే. నా కేముంటుంది ఆక్షేపణ! పని చెయ్యకుండా జీతమిస్తానంటే వద్దంటారా ఎవరైనా? మీరు కోరినట్లే ఉంటాను.

శ్రీపతి : ఈ విషయం ఎవ్వరికీ చెప్పవద్దు.

నిరుపమ : సరే. ఈ చోటికే రమ్మంటారా?

శ్రీపతి : వద్దు. గాంధీజీ విగ్రహం దగ్గర ఒడ్డుకు రా. ఒంటరిగా.

నిరుపమ : అలాగే. కాని, ఉత్తినే మీ వద్ద పైకం తీసుకోవడం ఎలాగో ఉంది. భిక్షమెత్తినట్లో, దొంగిలించినట్లో ఉంది. మీరు నాతో వచ్చి కొంత కాలమైనా గడిపితే

బాధించదు ... ఈ వేళ కాకపోతే రేపైనా సరే.

శ్రీపతి : వద్దు. ఇక వెళదాం.

(రోడ్డువైపు నడిచిపోతుంటారు.)

[రంగం రెండు —మెరీనా.]

(సముద్రం ఒడ్డున మధుసూదన్, కమలాకర్, వసుధ, శైలజ కూర్చుంటారు.)

మధు : ఏం శైలా! మీ ఫ్రెండు రా లేదే ఈ వేళ?

శైలజ : ఏమోనండి. ఒంట్లో బాగాలేదు. రానంది.

వసుధ : ఆవిడ చర్య అర్థం కావడం లేదు. మొన్న మీరు పంపారే— ఆ జమిందారబ్బాయి తన స్నేహితుడితో వచ్చాడు. శైలా ఫ్రీగా లేనందున స్నేహితుణ్ణే నిరుపమ దగ్గరికి పంపాను. ఆవిడ తనకు తలనొప్పిగా ఉంది, మాత్రలు తీసుకుని పడుకుంటానని చెప్పి పంపేసింది. అదంతా నిజం కాదనిపించింది నాకు.

శైలజ : అన్నట్టు మీ ఫ్రెండుకూడా రాలేదే?

కమలాకర్ : ఏదో మీటింగుకు వెళుతున్నానని అన్నాడు. వాడొక రకం, చాలా సీరియస్ మైండెడ్.

మధు : వాళ్ళిద్దరు ఇంకెక్కడన్నా ప్రత్యేకంగా కలుస్తున్నారేమో?

కమలాకర్ : నో నో. ఇంపాసిబుల్. అతనికి వ్యవహారమే గిట్టదు. డబ్బు కోసం దేహాన్ని అమ్ముకోవడం అతి ఘోరమైందనీ, అలా చేసే వాళ్ళు ఏదో ప్రబల కారణం లేనిదే అవినీతి కూపంలో పడి ఉండరనీ, వాళ్లకి మంచి మార్గం తొక్కడానికి అవకాశం ఇవ్వాలనీ తీవ్రంగా ఉపన్యాసం చేశాడు.

మధు : అదీ కొంత నిజమేకదూ. . . మీ కభ్యంతరం లేకపోతే మీరిద్దరూ ఎలా ఈ వృత్తిలోకి దిగారో చెబుతారా?

వసుధ : ఆహా! మొదటి కథ నాదే. మా తండ్రి భూస్వామి. అయిదెకరాల మాగాణి ఉండేది. మా అమ్మ అతని మొదటి భార్య. నన్ను కన్న సంవత్సరానికే ఈ లోకం విడిచి వెళ్లిపోయింది. తరవాత రెండు సంవత్సరాలు తిరగకముందే నాన్న మళ్ళీ పెళ్ళాడాడు. రెండు సంవత్సరాల కొకరు చొప్పున ఆవిడకు నలుగు రాడపిల్లలు పుట్టారు. నాకు పదహారేండ్లు వచ్చేసరికి తండ్రిగారు పోయారు. ముఖ్యమైన ఘట్టాలు మాత్రం చెబుతాను. లేకపోతే బోర్ కొడుతుంది. కుటుంబానికి ఆదాయం తక్కువ, ఖర్చు ఎక్కువ. పిల్లలు ఎదుగుతున్నారు. మూడెకరా లమ్మి తన కూతుళ్ళ కిద్దరికి వివాహం చేసింది పిన్నమ్మ. వయసుకు పెద్దదాన్ని నా వివాహం సంగతి స్మరించనే లేదు. ఆవిడ తమ్ముడు మా ఇంట్లోనే ఉండే వాడు. వట్టి పోకిరి. తాగుడుకు, సానివాళ్ళకి కావలసిన డబ్బు అక్క దగ్గరనుంచి ఎలాగో గుంజుకునేవాడు. పాపం! ఆవిడకు మాత్రం ఎక్కడిది డబ్బు? వాడు ఒకసారి నన్ను చేయి పట్టి లాగి ముద్దు పెట్టుకున్నాడు. నేను సాగదీసి ఒక్క లెంపకాయ తీశాను. దానితో వాడు నా వంకకు రావడం మానాడు. ఒక రోజు మా ఇంటికి వాడితో ఒకావిడ—

మిక్కిలి ముఖ్యమైన వార్త

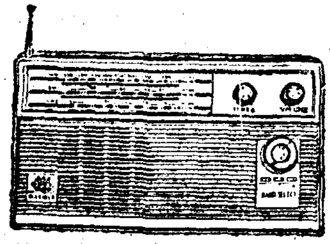

ఇప్పుడు నెలసరి రు. 5/— ల వాయిదా చెల్లుబడి మీద సుప్రసిద్ధమైన 1972 మాడెల్, 4 బాండ్ల 'పారగన్' ట్రాన్సిస్టర్ కొనండి. 5 సం. లు పూచీ ఇవ్వబడినది. వాతావరణ ప్రభావం లేనిది. చక్కని కాబినెట్‌లో రంగు లైటు అమర్చబడినది. తగ్గించబడిన వెల రు. 160/— లు మాత్రమే. కొను వారు పూర్తి పేరు, సరైన అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయవలెను. పార్సెలు ద్వారా పంపబడును.

PARAGON TRADERS (WAP) G.P.O. Box No. 1287, DELHI

PPGT-6156

పురుషుల అవసరాలు తీరుటకు ఒకాసా

ఒకాసా పురుషులు సఫలజీవితమును జీవించుటకు శక్తిని యిస్తుంది. అకాలంగ వయస్సు చెల్లడం అరికట్టి, ఆరోగ్యమును మెఱుగు, అన్నిటికంటె ముఖ్యంగ, యౌవన వీర్యమున్ను సత్తువను తిరిగి యిస్తుంది. లక్షలాది ప్రజలు ప్రపంచమంతటా ఒకాసా, ఆధునిక టానిక్-రెస్టోరెటివ్ బిళ్ళలు ఉపయోగిస్తున్నారు. ఒకాసా బిళ్ళలు పురుషులకు, స్త్రీలకు వేఱు-వేఱుగా లభిస్తాయి.

ఒకాసా-హార్మో-ఫార్మా-లి. లండన్-బెర్లిన్ ఉత్పత్తి

కెమిస్టులందరివద్ద. దొరుకుతాయి: లేక మాకు వ్రాయండి:

OKASA CO. PVT. LTD. P.O. BOX 396, BOMBAY-1.

మధ్యవయసుది— వచ్చింది. పిన్నమ్మతో ఏదో రహస్యంగా గుసగుస లాడాడు. పిన్నమ్మ వచ్చి నావిణ్ణే మర్యాద చేసి నాతో చెర్పింది. ఆవిడ మద్రాసులో సంఘసేవ చేస్తున్నట్టు, ఆమె వెంట వెళితే నాకు మంచి ఉద్యోగం ఇప్పిస్తుందని. ఇంట్లో పరిస్థితుల వల్ల కొంత, మద్రాసుమీద ఎట్రాక్షన్‌వల్ల కొంత— నేను ఒప్పుకున్నాను. ఆమెవెంట మద్రాసు వచ్చాను. ఆవిడ పెద్ద బంగళాలో నా ఈడు వాళ్ళే ముగ్గురాడపిల్లలు కనపడ్డారు. మొదట ఆవిడ పిల లే అనుకున్నాను. కానేకాదు. ఒక పిల్ల అరవది. ఇంకొకతె మలయాళంది. మూడవది తెలుగు పిల్లే గాని ఆంధ్రదేశంది కాదు. ఆశ్చర్యపడాను. తరవాత తెలిసింది మే మెందుకున్నామో!

కమలాకర్ : తెలిసింది.

వసుధ: ఏదో విధంగా గడిపాను కొన్ని మాసాలు. ఆసామీ లిచ్చే డబ్బు ఆవిడే తీసుకునేది. భోజనం బాగానే జరిగేది. ఎప్పుడైనా చీరలు కొని ఇచ్చేది. ఒక రోజు ఆవిడ నిజస్వరూపం కనపడింది. నేను మా ఇంటికి వెళతానన్నాను. అంతే. సింహంలాగ గర్జించి, "ఓహో! మీ అమ్మకు (అమ్మట!) అయిదు వందలిచ్చి నిన్ను కొనుక్కుంటే పారిపోతావా? వెంటనే పోలీసువాళ్ళకి చెప్పి నిన్ను జైల్లో వేయిస్తా" నని బెదిరించింది. నేను భయపడ్డాను. నా కప్పుడు తెలియదు అదంతా ఊకదంపని, అసలు పోలీసుకు తెలిస్తే ఆవిడకే శిక్ష పడుతుందని.

మధు : ఆవిడ వ్యాపారంలో మీరు సరుకులయ్యారు.

వసుధ : అన్న మాటే. . క్రమేపి ఆ జీవితమే అలవాటైపోయింది. అగడ్తలో పడ్డ పిల్లికి అదే వైకుంఠం.

మధు: ఆవిడ పేరు?

వసుధ : మా కెవరికీ తెలియదు. అందరం 'అమ్మా' అని పిలిచేవాళం. అంతే. ఆవిడ తెలుగు, అరవం, మలయాళం బాగానే మాట్లాడేది. ఇంగ్లీషుముక్కలు అప్పుడప్పుడు ఉపయోగించేది.

కమలాకర్ : ఎక్కడ ఆవిడ ఇల్లు?

వసుధ : అప్పుడు నుంగంబాకంలో ఉండేది. అద్దెకు తీసుకుంది. ఇలు ఎవడో చెట్టియారుదట. లావుగా, నల్లగా, పొట్టిగా ఉండేవాడు. ఎప్పుడైనా వచ్చేవాడు. అతనే ఈ వ్యాపారానికి పెట్టుబడి పెట్టాడని చెప్పుకోగా విన్నాను. లాభం పంచుకోవడంలో అతనికీ, ఆవిడకూ తగాదా వచ్చింది. ఇల్లు ఖాళీ చేయించాడు. ఇంకో ఇంటికి వెళాం పురుశవాకంలో. అక్కడున్నప్పుడే మా శైలజ జట్టు చేరింది. ఇటీవలనే నిరుపమ ప్రవేశం.

కమలాకర్ : మరి మీ రెలా తప్పించుకొని బయట పడ్డారు?

వసుధ : తప్పించుకోవడమే?! అసాధ్యం. కొంత కాలానికి ఆవిడ కథ అడ్డం తిరిగింది. ఆ చెట్టియార్ కసి తీర్చుకోవడానికి పోలీసులకు రిపోర్ట్ చేశాట్ట.ఎంక్వయిరీచేయడానికిసబ్-ఇన్ స్పెక్టర్ వచ్చాడు. ఆవిడ ఎలాగో అతణ్ణి బుట్టలో వేసి పంపించింది. మర్నాడే మా కందరికీ సెలవిప్పించింది. ఒకొక్కరికీ ఇరవై రూపాయలిచ్చి మీ దారి మీరు చూసుకోండి అని చెప్పింది. బ్రతుకుజీవుడా అని బయటపడ్డాం. అయితే, ఏం బ్రతుకు? మేము ముగ్గురం కలిసి చిన్న ఇల్లు అద్దెకు తీసుకున్నాం. మొదట నానా తిప్పలు పడ్డాం. క్రమేపి మీ లాంటి కస్టమర్స్ దొరికారు. ఇదీ నా కథ.

మధు : శైలా, నీ టర్న్.

శైలజ : నా చిన్నతనంలోనే నాన్నని పోగొట్టుకున్నాను. అన్నగారిల్లు చేరింది మా అమ్మ నాతో. వయసు వచ్చాక మామకొడుక్కిచ్చి పెళ్ళి చేశారు. అతను మంచివాడు. నే నంటే ప్రాణం. అయితే, పాపం, అతను సదా రోగిష్టి. క్షయ అనుకుంటాను. డాక్టర్ ఖండితంగా వద్దని చెప్పినా ఆయన రోజూ నాతో ఉండేవాడు. జబ్బు లక్షణమేమో అతనికి అపరిమితమైన కోరిక. అడ్డుపడేదాన్ని కాను, జాలి వేసి. ఆట్టే కాలం జీవించడని నాకు తోచేది.

మాట విలువ

మాటకు, బాణానికి సామ్యం ఉంది. బాణం వదిలిన తరవాత, వెనక్కు తెప్పించడం ఎలా సాధ్యం కాదో, ఒక మాట అన్న తరవాత దానిని ఉపసంహరించుకొనడం సాధ్యం కాదు. రెండూ వాటి లక్ష్యాన్ని నెరవేర్చుకుంటాయి.

—అబ్దుల్ ఖాదర్

అలాగే అయింది. అతను చచ్చిందానికి నన్ను తిట్టేవాళ్ళు మామయ్య, అత్తమ్మ. నాకు ఇంట్లో తోచేదికాదు. సాయంత్రం పార్కుకు వెళ్ళేదాన్ని. అక్కడ కొంద రబ్బాయిలతో స్నేహమైంది. వాళ్ళతో హోటల్సుకు, సినిమాలకు వెళ్ళేదాన్ని.

మధు : అంతేనా!

శైలజ: అంతటితో ఊరుకుంటారా మీ బోటివాళ్ళు? ఇదంతా తెలిసి మామయ్య గడప దాటితే మళ్ళీ రానీయనన్నాడు. అయినా, ఆయన నిద్ర పోయాక అప్పుడప్పుడు వెళ్ళి ఫ్రెండ్సును కలిసేదాన్ని.

మధు : బాయ్‌ఫ్రెండ్. అను.

శైలజ : ఆల్‌రైట్. వాళ్ళలో ఒకడి దగ్గర కొంత పైకం పుచ్చుకొని ఒక రాత్రి మద్రాసు మెయిల్ ఎక్కాను. మద్రాసు మహాపట్టణం, ఎవరినీ తెలియదు. పత్రికల్లో వెతికేదాన్ని, ఎక్కడైనా ఖాళీలున్నాయా అని. సాయంత్రం బీచ్. ఒక రోజు నేను నిలుచుకొని కార్లను చూస్తూంటే ఒక యంగ్ మాన్ తన కారు ఆపి, "కెన్ ఐ గివ్ యు ఎ లిఫ్ట్?" అని చాలా పొలైట్‌గా అడిగాడు. అతని డ్రెస్ వైఖరి, కారు చూస్తే భాగ్యవంతుడులాగు కనపడ్డాడు. ఎస్, థాంక్‌యు అని ఎక్కాను. కారులో అడిగాడు నన్ను గురించి. ఫ్రీ బర్డ్ అని గ్రహించాడు. ఒక హోటల్‌కు తీసుకొని వెళ్ళి ఒక గదిలో ప్రవేశపెట్టాడు. అక్కడే భోజనం చేశాము. . . సరే. రాత్రి పది గంటల వరకు ఉండి వెళ్ళాడు. నెక్స్ట్ డే నావస్తువులు తెచ్చుకున్నాను ఛౌల్ట్రీనుంచి. నాలుగు రోజుల తరవాత నన్ను పురుశవాకంలో అమ్మకు అప్పజెప్పాడు. అప్పుడప్పుడూ వస్తూ ఉంటానని యాభై రూపాయలు నా బాగ్‌లో పెట్టాడు. అక్కడే కలుసుకున్నాను వసూని. అతను ఎప్పుడైనా వచ్చేవాడు. ప్రతిసారీ పది రూపాయలు ఇచ్చి వెళ్ళేవాడు, అమ్మతో చెప్పవద్దని హెచ్చరిస్తూ. . . తరవాత కథ వసూ చెప్పిందిగా?

మధు : ఒరే, కమల్! నువ్వు చిన్న కథలు వ్రాస్తుంటావు కదూ? నీ కథలకన్నా బాగా అల్లారు వీళ్ళు.

వసుధ : అవునవును. మేం చెప్పినదంతా కల్పితమని చెప్తున్నారు. అదే మీ చెల్లెలికి జరిగిఉంటే తెలిసేది.

మధు : సారీ. మిమ్మల్ని నొప్పించాం, పూర్వకథనంతా స్మరణకు తెచ్చి.

వసుధ : గాయాలన్నీ మానిపోయినాయి లెండి.

కమలాకర్ : (పర్సునుంచి అయిదు రూపాయల నోటు తీసి వసుధ కిస్తూ) ఇద్దరూ బ్లౌజుపీసెస్ కొనుక్కోండి.

వసుధ,శైలజ : థాంక్స్.

శైలజ : పాపం, నిరుపమ ఎలా జీవిస్తూ ఉందో! ఆ రోజు మీ ఫ్రెండు ఆవిడతో వచ్చినట్టు లేదు.

వసుధ : ఏమో? ఇంకెవడైనా తటస్థమయ్యాడేమో, కనుక్కుందాం.

శైలజ : ఓల్డ్ డాక్టర్‌ఫ్రెండ్ కలిశాడేమో. పెళ్ళైనాక రావడం లేదు.

మధు : వెళదామా?

కమలాకర్ : రెడీ. కిళ్ళీలు, సిగరెట్లు కొనుక్కోవాలి.

శైలజ : ఈ వేళ కృష్ణయ్యర్ హోటల్‌కు తీసుకు వెళ్ళండి. బుహారీ వద్దు.

కమలాకర్ : ఓ. కే.

[రంగం మూడు— మెరీనా.]

(శ్రీపతి ఒంటరిగా కూర్చుంటాడు. నిరుపమ వస్తుంది.)

శ్రీపతి : వచ్చావే మరిచిపోకుండా?

నిరుపమ : నేనా? మీరుగాని మరిచిపోయినారేమో అని దిగులుపడుతూ వచ్చాను.

శ్రీపతి : పది రూపాయ లైపోయినాయా?

నిరుపమ : అప్పుడేనా? డబ్బుకు రాలేదు.

శ్రీపతి : మరెందుకు?

నిరుపమ : మీరు రమ్మన్నారుగా! బహుశా ఈ వేళ నాతో వస్తారేమోనని అనుకున్నా. ఆ రోజు రమ్మన్నా రాలేదు.

శ్రీపతి : ఈవేళా రాను. ఇదో ... (జేబునుంచి పది రూపాయల నోటు తీసి ఇస్తాడు.)

నిరుపమ : అమ్మయ్యో! మళ్ళీ పది రూపాయలే? ఎందుకండీ?

శ్రీపతి : నీ ఖర్చుకుగాను. పుచ్చుకో. (నిరుపమ తీసుకొంటుంది.) అయితే, మునుపటి కండిషన్ జ్ఞాపకముంది కదూ?

నిరుపమ : ఓ! అదొక పెద్ద కండిషన్ కాదే! ఎవడు వస్తే వాడితో ఉండడం నా కేం సరదానా?

శ్రీపతి : మరెందు కలా ఉండేదానివి?

నిరుపమ : జీవించడానికి.

శ్రీపతి : మరే వృత్తీ లేదా?

నిరుపమ : మీరిప్పించండి నౌకరీ. ఏ పనైనా చేస్తాను. ఆరవ క్లాను పాసైనదానికి ఉద్యోగం ఏది లభిస్తుంది?

శ్రీపతి: నే నొక టడుగుతాను. ఇష్టంలేకపోతే చెప్ప నక్కరలేదు. నువ్వీ వృత్తిలో ఎలా ప్రవేశించావు?

నిరుపమ : చెపుతాను. మా నాన్న రైలు స్టేషన్‌లో పని చేసేవాడు. ఒక రోజు ఏక్సిడెంట్‌లో చనిపోయాడు. అమ్మ మంచ మెక్కింది. మా పెదనాయన రైల్వేవాళ్ళిచ్చిన సొమ్ము తన వద్ద ఉంచుకొని, ఖర్చుకు అప్పుడప్పుడు కొంత పైకం ఇస్తూ వచ్చేవాడు. నేను స్కూలు మానేసి వంట చేసేదాన్ని, అమ్మను చూచుకుంటూ. అన్ని పనులు నా నెత్తినే పడ్డాయి. సంవత్సరమన్నా కాలేదు. అమ్మ నాన్నను కలుసుకోవడానికి వెళ్ళిపోయింది. పెదనాయన నెల్లూరులో తన ఇంటికి నన్ను తీసుకెళ్ళాడు. అక్కడే పెరుగుతూ వచ్చాను. యౌవనం వచ్చాక ఒక అబ్బాయితో స్నేహమైంది. అతను వకీలు. నన్ను పెళ్లి చేసుకుంటానని మభ్యపెట్టి తన వశం చేసుకున్నాడు. నెల తప్పింది. అతనితో చెప్పాను. పెళ్లి చేసుకోమని ప్రార్థించాను. ఏవో ఇబ్బందులున్నాయి, కొంత కాల మయ్యాక చేసుకుంటా నన్నాడు. అయిదో నెల వచ్చేసరికి నాకు భయం వేసింది. అతనితో దెబ్బలాడాను. అతను మద్రాసుకు వెళ్లమన్నాడు. నెల్లూరులో ఉంటే ప్రమాదమని, అక్కడ అతని ఫ్రెండు డాక్టరుగా ప్రాక్టీస్ చేస్తున్నాడని, అతనే నా కాన్పు ఏర్పాటు చేస్తాడని ఉత్తరమేదో వ్రాసి ఇచ్చాడు. మద్రాసు వెళ్లాను. డాక్టర్ జాబు చదువుకొని నన్ను పరీక్ష చేసి రక్త పుష్టి లేదని ఇంజెక్షన్లు, మాత్రలు ఇస్తూ వచ్చాడు. అంతా మోసమని నాకు తెలియదు. పదిరోజు లయ్యేటప్పటికి కడుపు నొప్పి ప్రారంభమై, ఆఖరికి గర్భస్రావం అయింది. ఏడ్చాను. అప్పు డన్నాడు డాక్టరు, నా పరిస్థితుల్లో వేరే మార్గం లేదని. ఆయన నన్ను వివాహం చేసుకుంటాడు కదా, అప్పుడు చిక్కు లేదే అన్నాను. డాక్టర్ నవ్వి, "అతని కెప్పుడో వివాహ మైం"దని చెప్పాడు. ఎంత ద్రోహం చేశాడు!

శ్రీపతి : రాస్కెల్!

నిరుపమ: అప్పుడు మగవాళ్లనే ద్వేషించాను. ఆ డాక్టర్ వద్ద ఒక నర్స్ ఉండేది. మలయాళీ అమ్మాయి. ఆవిడకూ, డాక్టరుకూ ఏదో సంబంధమున్నట్లు నాకు తోచింది. మూడు మాసాలు ఆవిడ ఇంట్లో ఉన్నాను. తరవాత పురుశవాకంలో ఒక ఆవిడ దగ్గర నన్ను అప్పగించింది. అక్కడే వసుధ, శైలజ అప్పటికే ఉన్నారు. ఆమె వ్యాపారం వాళ్ళు చెప్పారు. డబ్బుగల పురుషుల కామవాంఛ తీర్చ డానికి మమ్మల్ని ఉపయోగించి ధనమార్జించడం, ఏం చెయ్యను? మొదట అసహ్యంగా ఉన్నా క్రమేపీ మనసు మొద్దుబారింది. ఒకటి చెప్పాలి అమ్మ గురించి. అందరూ అమ్మా అనే పిలిచేవారు. పేరు తెలియదు. అమ్మ చదువు, సంస్కారం గలవారినే రానిచ్చేది. ఒకతను డాక్టర్. నన్నెంతో ఆప్యాయంగా ట్రీట్ చేసేవాడు.

శ్రీపతి : పేరు?

నిరుపమ : మా కోసం వచ్చేవాళ్ళు మాకు వాళ్ల ఊరూ, పేరూ చెప్పరు. అడ్రెస్ మరీ చెప్పరు. కొంతకాలం జరిగినాక పోలీసువాళ్ళు వచ్చారు. అంతే. వ్యాపారం ఆగిపోయింది. అమ్మ మమ్మల్ని వెళ్లిపొమ్మన్నది. ముగ్గురు తెలుగు వాళ్లం ఒకటయ్యాం. ఒక చిన్న ఇల్లు అద్దెకు తీసుకున్నాం. ఇదీ నా కథ.

శ్రీపతి : ఎంత విషాదకరమైన కథ! స్త్రీల అధోగతికి పురుషులే కారకులు.

నిరుపమ : మీలాంటి పురుషులు ఎందరుంటారు?

శ్రీపతి : నిరుపమా! నేనంటే నీ కిష్టమేనా?

నిరుపమ : ఎందుకలా అడుగుతారు? మీకేమి కొరత? చదువు, సంస్కారం ...

(తల వంచుకుంటుంది.)

శ్రీపతి : అర్ధోక్తితో ఆగిపోయావు.

నిరుపమ : అందం—అన్నీ ఉన్నాయి.

శ్రీపతి : (నవ్వి) అది చెప్పడానికా సంకోచించావు...

నిరుపమ : (పలకదు.)

శ్రీపతి : నిరుపమా!

నిరుపమ : నిరూ అనండి.

శ్రీపతి : నిరూ! నాకింకా వివాహం కాలేదు. నన్ను చేసుకుంటావా?

నిరుపమ : ఆఁ, ఆఁ, ఏమన్నారూ?

శ్రీపతి : నువ్వు నన్ను వివాహం చేసుకుంటావా?

నిరుపమ : నన్నా? నన్నా?

శ్రీపతి : అవును, నిన్నే. ఏమీ? నీ కిష్టంలేదా?

నిరుపమ : నాకా? ఏమో ... నా తల తిరిగిపోతోంది. నాలాంటి దాన్ని మీరు వివాహం చేసుకుంటారా?

అయోగ్యుడు

మంచి అలవాట్లు, నీతి నియమాలు లేని యువకుడు జీవితంలో ఒక లక్ష్యంఏర్పరుచుకొనకుండా సోమరిగా, జల్సాగా కాలం గడుపుతాడు. అటు వంటివాడు బాగుపడడం అసంభవం. అతనికన్న అజ్ఞాని మేలు...ఏనాటికైనా కన్ను తెరిచే అవకాశం ఉన్నది.

—జె. హావెస్

శ్రీపతి : ఆ ప్రకరణం ముగిసింది. మరిచిపో. నేనూ మరిచిపోతాను. అవిసిరి కూనంలోంచి నిన్ను పైకి లాగి వేశాను. నా జీవిత సమస్య తొలగిపోయింది. ఏం, నిరూ! అలా పరధ్యానంగా ఉన్నావు?

నిరుపమ : అంతా ఒక అపూర్వమైన కల వొస్తరునా ఉంది. ఎంత మంచివారండి మీరు! ఎంత త్యాగం చేస్తున్నారు!

శ్రీపతి : ఒక్క అనాథ స్త్రీని రక్షించాననే తృప్తి నాకెంత ఆనందమిస్తున్నదో నీకు తెలియదు. నిరూ! ... రేపు నిన్ను మా ఇంటికి తీసుకెళతాను. అన్నయ్యకు, వదినకు మన వివాహం సంగతి చెప్పాలి. వాళ్ళు చాలా సంతోషిస్తారు.

నిరుపమ : వాళ్ళు ఆక్షేపిస్తారేమో?

శ్రీపతి : మనం నీ జీవిత వృత్తాంతం వాళ్ళకి తెలియజెయ్య నక్కరలేదు. నువ్వు ఈ వార్త నీ ఫ్రెండ్సుకు ఇప్పుడే చెప్పవద్దు. రేపటి నుంచి నువ్వు మా ఇంట్లోనే ఉండు. అప్పుడు గాని, ఈ వివాహం నీకు నమ్మకమేనా? అవునని చెప్పలేవు.

నిరుపమ : చెప్పాలా? ! నా అదృష్టాన్ని నమ్మలేక పోతున్నాను.

శ్రీపతి : రేపు పొద్దుటిదాకా అయిందంటికి బ్లూఫాక్సు హోటల్ వద్ద ఉండు. నేను వచ్చి మా ఇంటికి తీసుకెళతాను. ఒక చిన్న సంచిలో పాత చీర, బ్లౌజు పట్టుకు రా. చాలు.

నిరుపమ : ఈ రాత్రి నాకు నిద్రపట్టదండీ!

శ్రీపతి : రా, వెళదాం.

[రంగం నాలుగు—శ్రీపతి ఇంట్లో.]

(డాక్టర్ లక్ష్మీపతి — శ్రీపతి అన్న — పేపర్ చదువుతూ కూర్చుంటాడు. ప్రవేశం శ్రీపతి, నిరుపమ.)

శ్రీపతి : అన్నయ్యా! నిన్న రాత్రి చెప్పానే అమ్మాయి నిరుపమ? ఈవిడే. నిరూ! వారే అన్నగారు డాక్టర్ లక్ష్మీపతి.

నిరుపమ : నమస్కారం. (లక్ష్మీపతి, నిరుపమ ఒకరి నొకరు విస్మయంతో చూసుకుంటారు.)

లక్ష్మీపతి : కూర్చో, అమ్మా.

(నిరుపమ కూర్చుంటుంది.)

శ్రీపతి : వదిన ఎక్కడ?

లక్ష్మీపతి : ఎక్కడుంటుంది — ఆఫీసులో — అంటే వంటింట్లో. పిలుస్తా నుండు. జయా! జయా! !

జయలక్ష్మి : (లోపలనుంచి) ఏమండీ? వస్తున్నా.

(ప్రవేశిస్తుంది, చేతులు తుడుచుకుంటూ.)

శ్రీపతి : వదినా! ఈ అమ్మాయే నిరుపమ.

నిరుపమ : (లేచి నమస్కరిస్తుంది)

జయలక్ష్మి : కూర్చో, అమ్మా! కూర్చో ... పట్టుకొస్తాను.

శ్రీపతి : వద్దు. తీసుకునే వచ్చాం.

జయలక్ష్మి : నీ దే ఊరెనా?

నిరుపమ : మాది నెల్లూరు.

జయలక్ష్మి : తల్లీ, తండ్రీ?

నిరుపమ : ఇద్దర్నీ పోగొట్టుకున్నాను.

జయలక్ష్మి : పాపం!

ఉచిత బహుమతి
ఆకర్షణీయమైన 1972 క్యాలెండరు

రామతీర్థ బ్రాహ్మి ఆయిల్ ఒక పెద్ద సైజు సీసా లేక రెండు చిన్న సైజు సీసాలు కొను ప్రతి వారికి ఒక అందమైన, ఆకర్షణీయమైన 1972 వ సం. పు క్యాలెండరు ఉచితముగ బహూకరించబడును.

మీకు కావలసిన సీసాలను మీ సమీపమున ఉన్న స్టోరులో కొనుక్కొని ఈ మా ఉచిత బహుమతిని పొందండి.

ప్రకటించినవారు:- శ్రీ రామతీర్థ యోగాశ్రమం, దాదర్, బొంబాయి-14.

నారీమణి-సులభ కోమల రమణీయతను ఆశించితే-పురుషులవలె 'క్షౌరం' ఎందుకు?

ప్రతి నాజూకు రమణివలె మీరున్ను మీ చర్మము పై ఎన్‌ఫ్రెంచ్ హేర్ రిమూవర్‌ను రాసుకొని చూడండి. పనికిరాని వెంట్రుకలు తుడిచి పెట్టుకు పోయాయిగదా. మంద సుగంధిత ఎన్‌ఫ్రెంచ్ హేర్ రిమూవర్ వెంట్రుకల వేరంట చొచ్చుకు పోయి తన చమత్కార చర్యను జరుపుతుంది. చర్మము తెగదు, రక్షణం కాచుననే భీతి లేదు. వారముల తరబడి చర్మము నునుపుగా పట్టువలె కోమలంగా వుంటుంది. క్షౌరం నీకు కాదు కుమారీ—నీ కోసం అనుకూల పదార్థం ఎన్‌ఫ్రెంచ్ హేర్ రిమూవరే.

ఎన్ ఫ్రెంచ్ హేర్ రిమూవర్
పట్టువలె మృదువైన చేతులు, కాళ్ళ కోసం

95 AF-152 Tel

ట్రేడ్ మార్కు నమ. రిజిస్టర్డ్ యూసర్: జెఫ్రీ మేనర్స్ అండ్ కం. లి.

నిరుపమ : మా పెదనాయనే నన్ను పెంచారు.
లక్ష్మీపతి : పేరు?
నిరుపమ : కొవ్వూరు రామయ్య.
లక్ష్మీపతి : ఉద్యోగం?
నిరుపమ : బట్టల వ్యాపారం—రుక్మిణీ స్టోర్సు.
జయలక్ష్మి : ఎంతవరకు చదువుకున్నావు?
నిరుపమ: ఆరో క్లాసు పాసయ్యాను. తరవాత మానేయవలసి వచ్చింది. ఇంట్లోనే తెలుగు, కొంత ఇంగ్లీషు చదువుకున్నాను.
జయలక్ష్మి : ఇక్కడేం చేస్తున్నావు?
శ్రీపతి : (నిరుపమ సందేహించడం గమనించి) తన స్నేహితురాలు మద్రాసు వస్తూ ఉంటే వెంట వచ్చింది.
జయలక్ష్మి : వంటా ...?
నిరుపమ : వంట బాగానే వచ్చు. ఒకమాత్రం కుట్లూ.
లక్ష్మీపతి : జయా! ఇంకేం? అంతా నీ క్లాసే.
జయలక్ష్మి : చాల్లెండి. ఎప్పుడూ దెప్పుతూనే ఉంటారు. మళ్లీ ఇది చెయ్యి, అది చెయ్యి అని అంటూంటారే?
శ్రీపతి : మా వదిన ఆదర్శ గృహిణి, నిరుపమా! నీ కంతా నేర్పుతుంది.
నిరుపమ : నేర్చుకుంటాను.
జయలక్ష్మి : చిట్టీ, ఎప్పుడు ముహూర్తం?
శ్రీపతి : ఏ ఆడంబరం లేకుండా ఒక రోజు దేవాలయంలో జరిపిస్తే సరి. మంచి రోజేమిటి శుభకార్యానికి?
లక్ష్మీపతి : మీ పెదనాయన సమ్మతించారా?
నిరుపమ : (తబ్బిబ్బు సర్దుకుని) ఇంత గొప్ప సంబంధానికి వారి కాక్షేపణే ముంటుంది?
శ్రీపతి : వదినా! ఈవేళ ఇక్కడే ఉండిపొమ్మన్నాను. కాని, ఆవిడ నేస్తం కాచుకుంటుందని ఉండనన్నది.
నిరుపమ : (లేచి) నాకు సెలవిప్పిస్తారా? చీకటి పడుతోంది.
జయలక్ష్మి : ఉండమ్మా. కుంకం తెస్తా. (వెళుతుంది.)
నిరుపమ : (లక్ష్మీపతి వంక చూడక గోడమీద ఫోటోలు చూస్తూ, ఒక ఫోటో చూపించి) ఇది మీదే కదూ?
శ్రీపతి : అయిదేండ్ల నాటిది.
జయలక్ష్మి : (కుంకుమ భరిణతో ప్రవేశించి నిరుపమకు బొట్టు పెడుతుంది.)
శ్రీపతి : నిరూ! నేను రానా బస్సాండు వరకూ?
నిరుపమ : అబ్బే, ఎందుకు? సెలవు. (అందరికీ నమస్కరించి నిష్క్రమిస్తుంది.)
జయలక్ష్మి : ఏమండీ? చక్కగా ఉంది కదూ అమ్మాయి. చిట్టికి తగిన పిల్ల.
లక్ష్మీపతి : ఆఁ. ఆఁ. వంట సగంలో ఆపేసి వచ్చేశావు. వెళ్ళు.
జయలక్ష్మి : అవునండీ. నేను వెళతాను. మిగతా విషయాలన్నీ తరవాత మాట్లాడుకుందాం. చీరలు, నగలు ...
లక్ష్మీపతి : ఆడవాళ్ళకి ఇవి తప్పితే వేరేముంది!
(జయలక్ష్మి నిష్క్రమణ.)
లక్ష్మీపతి : చిట్టీ! కూర్చో. ఈ అమ్మాయితో

పరిచయం ఎంతకాలం నుంచి?

శ్రీపతి : కొంతకాలం నుంచే.

లక్ష్మీపతి : మొదట ఎలా కలుసుకున్నావో అడగచ్చా?

శ్రీపతి : మెరీనాలో నేనూ, ఇద్దరు క్లాస్‌మేట్సూ కూర్చున్నప్పుడు ఇద్దరమ్మాయిలతో ఈవిడ కూడా వచ్చింది.

లక్ష్మీపతి : ఆవిడ గురించి అంతా తెలుసా?

శ్రీపతి : అంటే?

లక్ష్మీపతి : ఆవిడ ఎలా జీవిస్తూందో...

శ్రీపతి : ఆహా! కామాతురులైన పురుషులకు తన దేహం అమ్ముకొని.

లక్ష్మీపతి : తెలుసునన్న మాట. మరి అటువంటి దాన్నా నువ్వు వివాహం చేసుకోవడానికి సిద్ధమయ్యావు?

శ్రీపతి : అవును. ఒక నిర్భాగ్యురాలి జీవితం సన్మార్గానికి తిప్పడానికి పూనుకొన్నాను. ఒక పతితను పావనం చెయ్యడం తప్పా? గోతిలో పడి బాధ పడుతున్న జీవిని చూచి చెయ్యిచ్చి బయటికి లాగడానికి ప్రయత్నించకుండా నా దారిన నేను పోవడం అమానుషం కాదూ?

లక్ష్మీపతి: సామ్యాలకేమి, ఉపన్యాసాలకు పనికొస్తాయి. ఒకటే ప్రశ్న — భార్యగా ఆవిడతో నీవు కాపరం చెయ్యగలవా? ఆలోచించి చెప్పు.

శ్రీపతి : ఆలోచన అనవసరం. ఆవిణ్ణి రక్షించడానికి వేరే మార్గం లేదు.

లక్ష్మీపతి : సరే, నీ ఇష్టం. ఒక్క రిక్వెస్ట్. మా వదినెకు మాత్రం ఈవిడ పూర్వ చరిత్ర తెలియకూడదు.

శ్రీపతి : సరే. నేను చెప్పను. నిరుపమని చెప్ప వద్దంటాను.

లక్ష్మీపతి : థాంక్స్.

శ్రీపతి : మీ కిష్టంలేని కార్యం చేస్తున్నందుకు క్షమించండి.

లక్ష్మీపతి : క్షమాపణెందుకోయ్? నా మాటలన్నీ నీ కోసమే. అయినా, నీ భవిష్యత్తుకు కర్తవు నువ్వే ... చిట్టీ! వివాహ సందర్భంలో ఏదైనా పార్టీ ఏర్పాటు చెయ్యమంటావా?

శ్రీపతి : ఏదీ వద్దు.

జయలక్ష్మి : (ప్రవేశించి) వడ్డించమంటారా?

లక్ష్మీపతి : అది ప్రశ్న కాదోయ్. ఆర్డర్. వడ్డిస్తున్నాను. తక్షణం హాజరవండి అని.

శ్రీపతి : మా వదినలాంటి భార్య ఎక్కడా ఉండదు.

జయలక్ష్మి : నీకు పెళ్ళి కానీ — అప్పు డేమంటావో!

(అందరూ నవ్వుతూ వెళతారు.)

[రంగం అయిదు— శ్రీపతి గదిలో.]

(నిరుపమ తన చిన్నపెట్టె సర్దుకుంటూ ఉంది. వీధి తలుపు తెరిచిన శబ్దం.)

నిరుపమ : ఆయన వస్తున్నట్లుంది. (పెట్టె మూసేస్తుంది. తెరిచిన బీరువా తలుపు మూస్తుంది.)

శ్రీపతి : (ప్రవేశించి) నిరూ' ఒంటరిగా ఏం చేస్తున్నావ్?

నిరుపమ : (బీరువా తెరిచి) బట్టలు సర్దిపెట్టాను. ఇవన్నీ మీరు కొనిఇచ్చిన చీరలు, బ్లౌజులు. నగలన్నీ ఈ డ్రాయర్లో ఉన్నాయి. కూర్చోండి. టిఫిన్, కాఫీ పట్టుకొస్తాను. (లోపలికి వెళ్ళి ఒక పళ్ళెంలో ఉప్మా, ఒక కప్ కాఫీ తెచ్చి శ్రీపతి ముందు పెడుతుంది.)

శ్రీపతి : నాకు మాత్రమే తెచ్చావే! నీకూ?. . . అప్పుడే పుచ్చుకున్నావా?

నిరుపమ : లేదు. ఆకలి వేయడం లేదు.

శ్రీపతి : ఊహూ! నీ వేమీ పుచ్చుకోకుంటే నా కేదీ వద్దు.

నిరుపమ : అయ్యో!. . . అయితే నేను కాఫీ మాత్రం తెచ్చుకుంటాను. (లోపలి కెళ్ళి కాఫీ కప్పుతో ప్రవేశిస్తుంది.)

(ఇద్దరూ కాఫీ ముగిసేవరకు మాట్లాడరు— తరవాత)

నిరుపమ : ఏమండీ? మనకు వివాహమై మూడు మాసాలైనాయి కదూ?

శ్రీపతి : అవునుసుమా! మొన్న అయినట్లుంది.

నిరుపమ : ఇన్నాళ్ళు ఓపికతో కాచుకున్నాను. మొదట మొదట సిగ్గుచేత అనుకున్నాను. తరవాత ఎక్కువగా చదివి అలిసిపోవడం చేత అనుకున్నాను. ఇలాంటి సమాధానాలు నాకు నేనే కల్పించుకున్నాను. రోజులు గడిచిపోతున్నా మీలో ఏ మార్పూ కనబడలేదు. ఇలాంటి దాంపత్యజీవితం భరించలేను. నాకు పిచ్చెక్కుతుంది.

శ్రీపతి : నే నేం చేశాను? నా కేమీ అర్థం కావడం లేదు.

నిరుపమ : అవును. ఈ విధంగా ఉండాలనే సంకల్పించుకున్న మీ కెలా అర్థమవుతుంది? కొత్తగా పెళ్ళి చేసుకున్న భార్యాభర్తలు ఇలాగే ఉంటారా? ఏకాంతంగా ఉన్నప్పుడు— రాత్రిళ్ళు తలుపు మూసి, దీపమార్పినప్పుడు సహా! మిమ్మల్ని మనసారా ప్రేమించి మీకు నా హృదయంతోపాటు దేహాన్ని అర్పించడానికి ఉవ్విళ్ళూరుతున్న నన్ను ఒక్క మాటైనా దగ్గిరకు తీసుకున్నారా? ఒక్క ముద్దు పెట్టుకున్నారా? అంతవరకెందుకు? ఒక్కసారి మీ చేత్తో నన్ను ముట్టుకున్నారా?! ఏం చేశానని అడుగుతున్నారా? వీధిలో ఎంగిలి విస్తర్లలో పడి తింటున్న కుక్కను ఇంటికి తీసుకొచ్చి దాని మెడ కొక పట్టా తగిలించి గొలుసుతో స్తంభానికి కట్టేశారు, మళ్ళీ వీధికి పోకుండా . . . మీరు న న్నెందుకు వివాహం చేసుకున్నారో తెలుసుకున్నాను. నాతో ప్రణయ సౌఖ్యం అనుభవించాలని కాదు. నన్ను వ్యభిచార నరకాన్నుంచి రక్షించి ఉద్ధరించాలని. అదే మీ ఉద్దేశం. నే నింత ఘన కార్యం చేశాననే గర్వమే మీకు పరమార్థం. అవును, న న్నెందుకు ముట్టుకుంటారు? నేను పతితను, పాడైనదాన్ని. నన్ను ముట్టుకుంటే మీ పవిత్ర హస్తాలు మలినమై పోతాయి. చాల్చాలు, మీ ఆదర్శప్రవర్తన. నేను వెళ్ళిపోతున్నాను.

శ్రీపతి : ఆఁ! ఆఁ!

నిరుపమ : మీరు కొని ఇచ్చిన చీరలు, నగలు ఈ బీరువాలో ఉంచాను. భద్రం చేసుకోండి. ఇదో, మీరు కట్టిన మాంగల్యం. (తీసి) మీకే ఇయ్యాలని ఇంతవరకు తియ్యలేదు. తీసుకోరా? సరే. ఇదో ఈ బల్లమీద పెడుతున్నా. ఏమండీ, రెండో రోజ మెరీనాలో మీ రిచ్చిన పది రూపాయల నోటు. అది అలాగే ఉంది. దాన్ని మాత్రం నా వద నే ఉంచుకున్నాను. అది వివాహం పూర్వం ఇచ్చింది. . . చాలాసేపు మాట్లాడాను. క్షమించండి. ఇక సెలవు. (తన పెట్టె చేతికి తీసుకుంటుంది.)

శ్రీపతి : (రుద్ధస్వరంతో) వెళ్ళిపోతున్నావా? ఎక్కడికి? ఏం చేస్తావ్?

నిరుపమ : (వికటంగా నవ్వుతూ) పడుపు వృత్తి. (పెట్టె పుచ్చుకొని చరచరా వెళ్ళిపోతుంది.)

శ్రీపతి : (నిశ్చేష్టుడై చూస్తూ ఉంటాడు. కొంతసేపటికి చైతన్యం వచ్చి) పడుపు వృత్తి! (తల చేతులతో నొక్కి పట్టుకుంటాడు.) ★

దీర్ఘ రోగులకు ఉత్తమ సిద్ధవైద్యము

మీరు గుప్త వ్యాధులచే కృశించుచు దిగులు పడ వద్దు. ఉబ్బసము (దమ్ము) కుష్ఠు, బొల్లి, చర్మ వ్యాధులు, కడుపులో నొప్పి, చెవుడు, నమ్మకముగా చికిత్స చేయబడును. మీ అడ్రసు తెలపండి.

డా॥ పి. కుమారస్వామి దేవర,
రిజిస్టర్డ్ మెడికల్ ప్రాక్టిషనర్,
శ్రీ బాలాజీ వైద్యశాల,
టి. బి. రోడ్, తెనాలి. ఫోన్: 551.
బ్రాంచి:– 9-డి, శివాజి స్ట్రీట్, మద్రాసు–17.

Suvarna

విమానంలో న్యూయార్కు వెళ్ళి తిరిగి రండి

మొదటి బహుమతి మరియు

50 ఇతర బహుమతులు

రు. 25/- ల విలువగల గుడ్డలు కొని ఒక ఉచిత కూపను పొందండి.

ఆ కూపను నంబరు జనవరి 26 వ తేదీ డ్రా లో ఒక బ్రహ్మాండమైన బహుమతి గెలువవచ్చును.

రు. 25/- ల కొనుబడికి ఒక కూపను.
రు. 100/- ల కొనుబడికి నాలుగు కూపన్లు.
ఎక్కువ కూపన్లు – ఎక్కువ అవకాశములు.

విచ్చేయండి

చీరెల ప్రదర్శనం

సి. బి. ఎస్. బుక్‌షాపు పైన,
నాంపల్లి స్టేషన్ రోడ్డు,
హైదరాబాద్

లేదా

ఫాషన్స్

బషీర్‌బాగ్,
లేడీ హైదరీ క్లబ్బుకు ఎదురుగ,
హైదరాబాద్.

A.A.